

Adventist World

Őszi imahét
2022

Mi az, hogy
tanítvány?
6. oldal

Tanítvány-
ként élni
10. oldal

A tanítvány-
ság ára
16. oldal

Növekvő
tanítványok

Őszi imahét – 2022

3 Első szombat

Elmegyek – Tegyetek tanítványa...!

Ted N. C. Wilson

6 Vasárnap

Mi az, hogy tanítvány?

Glenn Townend

8 Hétfő

Jézus tanítványaként növekedni

S. Joseph Kidder

10 Kedd

Tanítványként élni

Joel Okindoh

12 Szerda

Tanítványa tévés

Tara VinCross

16 Csütörtök

A tanítványság ára

Anna Galeniece

18 Péntek

A tanítványság öröme

Dwain N. Esmond

20 Második szombat

Az igazi tanítványság bizonyítéka

Ellen G. White

Borítókép: Pearl / Lightstock

Bevezetés

Kétezer évvel ezelőtt Jézus ezt a felhívást intézte halászok egy kis csoportjához a Galileai tenger partján: „*Jöjjetek utánam, és én emberhalászokká teszek titeket*” (Mt 4:19). Ők pedig „*azonnal otthagyták a hajót... és követték őt*” (22. v.). Ettől kezdve Jézus közvetlen környezetében éltek, és életük örökre megváltozott.

Jézus ma is hívja az embereket, hogy legyenek tanítványai.

A tanítványi élet Jézus követésével kezdődik, azzal, hogy időt töltünk vele bibliatanulmányozás és ima által, és követjük vezetését. A Biblia lapjain keresztül mi is ülhethünk Jézus lábainál, és hallgathatjuk tanításait. Figyelhetjük, miközben meggyógyítja a vakot és a sántát. Láthatjuk buzgalmát a templom megtisztításakor, valamint kedvességét, amikor megáldja a gyermekeket. Figyelemmel kísérhetjük, ahogy szeretetet tanúsít ellenségei iránt, és útmutatást biztosít barátainak. A régi tanítványokhoz hasonlóan bennünket is beavat mélyreható útmutatásaiba. Csodálkozva figyelhetjük földi életének záró jeleneteit. Örülhetünk a feltámadásának, sétálhatunk Jézussal és az emmausi tanítványokkal, miközben „*Mózesztől meg valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta mindazt, ami az Írásokban róla szolt*” (Lk 24:27).

Miután Jézussal voltunk (ApCsel 4:13), készen állunk a megbízatásra, hogy „*Menjete el tehát, tegyetek tanítványa minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig*” (Mt 28:19–20).

Arra hívjuk, hogy töltsétek időt Jézussal az imahét folyamán, amikor gondosan megvizsgáljuk, hogy mit jelent követni Őt.

Ted N. C. Wilson

a Hetednap Adventista Egyház
Generálkonferenciájának elnöke

Hiszünk az imádság erejében, és örömmel fogadjuk az imakéréseket, amelyeket a szerda reggeli áhítataink alkalmával megosztunk a munkatársakkal. Imakéréseiteket a prayer@adventistworld.org címre várjuk, és kérjük, hogy ti is támogassátok imában Isten országa ügyének előbbre vitele érdekében végzett munkánkat.

Első szombat

Elmegyek – Tegyetek tanítvánnyá...!

A tanítványság
és az egyház
missziója

TED N. C. WILSON

Két évezreddel ezelőtt, egy tavaszi napon a feltámadt Jézus tanítványaival és több száz követőjével találkozott egy galileai hegyoldalon, hogy fontos útbaigazítást adjon nekik azzal kapcsolatban, hogyan folytathatják misszióját, amelyet Ő elkezdett, hogy embereket érjenek el a mennyek országa számára. Közülük egyeseknek ez volt az egyetlen alkalom, amikor láthatták a feltámadt Jézust, és közvetlenül hallhatták szavait.

Erről a találkozóról ezt olvassuk: „Halála előtt maga Krisztus jelölte ki ennek a gyűlésnek a helyét és idejét. A sírboltnál az angyal emlékeztette a tanítványokat Krisztusnak arra az ígéretére, hogy Galileában találkozik majd velük. Ezt az ígéretet elmondották azoknak a hívőknek is, akik hűsvét hetének folyamán Jeruzsálemben gyülekeztek össze, és rajtuk keresztül az ígéret sok magányos hívőhöz is eljutott, akik gyászolták Uruk halálát. Mindnyájan nagy érdeklődéssel vártak erre a találkozásra és megbeszélésre” (*Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 722. o.)

„Nincs magasabb rangú elhívás, mint Krisztus tanítványának lenni. Egyszerűen fogalmazva, minden igaz tanítvány célja, hogy hasonlóná váljon Jézushoz.”

Miközben a csoport összesereglett a galileai hegyoldalon, Jézus hirtelen megjelent közöttük. Hódolattal hallgatták, ahogyan személyesen elmondta a híres misszióparancsot, amelyet Mt 28:18–20-ban olvashatunk: „*Jézus hozzájuk lépett, és így szólt: »Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyete tanítványai minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.«*”

AZ EGYHÁZ MISSZIÓJÁNAK KEZDETE

Három évvel korábban egy másik fontos esemény történt egy galileai hegyoldalon. Az ihletett író ezt mondja: „A tizenkettő beiktatása az első lépése volt az egyház megszervezésének, melynek Krisztus mennybemenetele után, itt e földön művét tovább kell vezetnie. A Szentírás ezen elhívásról így szól: *»Azután felment a hegyre, és*

magához hívta, akiket akart; ők pedig odamentek hozzá. Tizenkettőt választott ki arra, hogy vele legyenek, és azután elküldje őket, hogy hirdessék az igét« (Mk 3:13–14)” (Az apostolok története. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 12. o.).

A 12 tanítvány abban a kiváltságban részesült, hogy naponta Jézussal lehettek, hallgathatták tanításait, láthatták tetteit és tanulhattak személyes példaadásából. „A tanítványokat három és fél évig tanította a világ legnagyobb Tanítója. Személyesen társalgott, érintkezett velük és példaadásával képezte ki őket szolgálatukra. Minden nap Vele jártak-keltek, beszélgettek és hallgatták vigaszt adó szavait... Jézus nem azt parancsolta tanítványainak, hogy egyétek ezt vagy azt, hanem ezt mondta: *»Kövessetek engem!«*” (Uo.).

A tanítványoknak ezek után el kellett menniük, hogy Jézus bizonyosságtetői legyenek és hirdessék mindazt, amit tőle láttak és hallottak. Másokat kellett oktatni, képezni és kiküldeni, hogy hirdessék az evangélium üzenetét. A Szentlélek segítségét kapták ahhoz, hogy mindezt teljesíteni tudják.

FELHÍVÁS MINDEN HÍVÓHÓZ

És most ismét a hegyoldalon vannak, a feltámadt Krisztus elmondja nekik a misszióparancsot, de nemcsak azoknak, akiket vezetőként jelölt ki, hanem minden hívőnek az egész világon.

Miközben tekintetüket a menny felé irányították, Krisztus kijelentette, hogy munkáját a földön befejezte, és visszatér Atyjához a mennybe. Híveit biztosította, hogy „*nékem adatott minden hatalom mennyen és földön,*” megfogalmazta az egyház küldetését a tanítványság összefüggésében, hogy kereszteljének az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, *»tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek«* (Mt 28:20).

Nincs magasabb rangú elhívás, mint Krisztus tanítványának lenni. Egyszerűen fogalmazva, minden igaz tanítvány célja, hogy hasonlóná váljon

Jézushoz. *»A tanítvány nem feljebb való mesterénél; aki pedig teljesen felkészült, az lesz olyan, mint a mestere«* – monda Jézus a Hegyi beszédben (Lk 6:40).

A tanítványságra való hívás, ami az egyház missziója, széleskörű – magába foglal minden nemzetet. Bár ez megdöbbentő kinyilatkoztatás lehetett a galileai hegyoldalon ülő több száz követője számára, Jézus földi szolgálatában már megmutatta, hogy az evangélium nem csak a zsidóknak szól. Szolgált a samaritánusoknak, rómaiaknak és más pogányoknak, mint például a szirofóniai asszonyoknak és a görögöknek, akik az ünnepen keresték meg Őt.

EGY SZENT MUNKA

Miután elfogadták Jézus misszióparancsát, követői elindultak, hogy bizonyosságot tegyenek, először a hozzájuk legközelebb állóknak – rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, és innen aztán terjeszkedtek kifelé. Az egyik ilyen odaszentelt tanítvány Tábita volt, akit Dorkászknét is ismerünk.

„*Jézus Krisztusnak méltó tanítványa volt. Életét a jótékonyság cselekedetei, a szegényekhez és a bánatosakhoz való kedvesség és Isten ügye iránti buzgalom jellemezték. Halála nagy veszteséget jelentett, mert a gyermekded gyülekezet nem tudott egykönnyen megenni nemes erőfeszítései nélkül*” (A megváltás története. Belgrád, 1972, Preporod, 174. o.). Tanítványsága olyan jelentős szerepet töltött be a korai egyház missziójában, hogy amikor meghalt, Isten csodát tett Péter által és visszahozta őt az életbe (Lásd: ApCsel 9:36–42).

Amikor az egyház tovább növekedett, Krisztus követői elkezdtek felismerni küldetésük széleskörű jellegét, ahogy Pál el is mondja Athénban a Mars-hegyi hallgatóságának: *»Az egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette, hogy lakjon a föld egész felszínén; meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs is messzire*

egyikünkötől sem” (ApCsel 17:26–27).

Évszázadokon át Isten irányította egyházát és üzenetét egyik tanítványtól a másikig – néha életük árán is –, hogy embereket tanítványokká tegyenek Isten Igéjének tanítása, az Atyának, Fiúnak és a Szentlélek nevében való keresztelezés által, és azzal, hogy Jézushoz hasonlóan gondozták a közösséget.

A MI KIVÁLTSÁGUNK

Micsoda előjog, hogy részesei lehetünk ennek a nagy misszióparancsnak és a világnak szóló hangos kiáltásnak azáltal, hogy az evangéliumot hirdethetjük Jelenések 14 hármass angali üzenetének összefüggésében! Ellen White világosan és erőteljesen kapcsolja össze a nagy misszióparancsot a hármass angali üzenettel:

„Bizonyos értelemben Isten a hetednapos adventistákat őrállókként és világosság hordozóiként helyezte a világba. Rájuk bízta az elveszendő világnak szóló utolsó figyelmeztetést. Isten Igéjéből csodálatos világosság fénylik rájuk. A legünnepelesebb, legfontosabb munkát kapták, az első, a második és a harmadik angali üzenet hirdetését. Ehhez hasonló fontosságú üzenet nincsen. Nem szabad megengedniük, hogy figyelmüket bármi más elterelje.

A halandókra bízott igazságok közül a legünnepelesebbet bízta ránk Isten, hogy a világnak hirdessük. Ezeknek az igazságoknak a hirdetése legyen a mi munkánk. Egy világot kell megintenniük: Isten népének pedig híven kell teljesítenie a rábízott feladatot...

Megszentelt csatornáknak kell lennünk, amelyeken keresztül a menyeyei élet másokhoz is beáramlik. Az egész gyülekezetet a Szentléleknek kell megeleveníteni és áthatni, megtisztítani és megszilárdítva a szíveket. Akiket a keresztségkor Krisztussal eltemettek, azoknak új életre kell föltámadni, Krisztus életének élő mintájává válni. Ez a szent felelősség ránk hárul... Az Úr arra szentelt benneteket, hogy közismertté

tegyétek a megváltás örömhírét. A menny tökéletessége legyen erőtök” (*Testimonies for the Church* [Bizonyosság-télek a gyülekezet számára] 9. köt., 19–20. o.).

A TANÍTVÁNNYÁ TEVÉS EGY FOLYAMAT

A tanítvánnyá tevés egy folyamat. Több annál, hogy megtartunk egy evangelizációs sorozatot – bármennyire is fontos ez. Több a hajléktalanok táplálásánál, egy városrész vagy környék kitakarításánál, egészségexpó szervezésénél, bibliaórák adásánál, bár nagyon fontosak ezek is.

A tanítványság folyamatában az első lépés, hogy mi magunk tanítványokká váljunk. „Tanulmányoznunk kell Jézus példáját és Őhozzá hasonlóvá kell válnunk, aki szelíd és alázatos szívű volt, tiszta és szeplőtelen” (*Signs of the Times*. 1891. ápr. 20.). Ezt úgy érhetjük el, hogy naponta időt töltünk vele, tanulmányozzuk Igéjét, elmélkedünk jelentésén, közösséget ápolunk vele ima és az Ő hatalma által, és parancsainak való engedelmisség által alárendeljük magunkat neki. Krisztus kegyelme átforgató hatalom, hallgatókból cselekvőkké alakít bennünket.

A következő lépés, ahogyan a korai tanítványok életéből látjuk, annak továbbadása, amit mi magunk megtapasztaltunk – amit láttunk és hallottunk a Krisztussal való járásunk alatt. Meghívjuk az embereket, hogy „Érezzétek, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül” (Zsolt 34:9). Miután az új hívők a keresztségben átadták életüket Krisztusnak, szükségük van még arra is, hogy sokkal tapasztaltabb tanítványok mentorálása által, maguk is tanítványokká váljanak.

Egy nagyszerű segédanyag, amely a teljes tanítványságot és a mentori folyamatot elmagyarázza, a Generálkonferencia által készített könyv, a *Discipleship Handbook: A Resource for Seventh-day Adventist Church Members* [Magyarul: Életre váltott hit, Tanítvány-

sági kalauz – megrendelhető az Advent Kiadónál: <https://adventkiado.hu/eleltre-valtott-hit-1257>]. Ez a gyakorlatias és tömör könyv (már 30 nyelven megjelent) hatalmas áldás lesz az új és a régi tagok számára egyaránt.

Ahogyan az Újszövetség idején, az egyház küldetésének teljesítése mindenkit érint – nem csak a lelkipásztorokat, evangélistákat és más vezetőket. Isten arra hív mindannyiunkat, hogy az Ő ereje által Krisztus tanítványai legyünk, majd menjünk és tegyünk tanítványokká másokat is az Ő számára. Jézus eljön. Vegyél részt! ☺

Ted N. C. Wilson a Hetednapos Adventista Egyház elnöke. Az elnöki hivatal további segédanyagai elérhetők a Twitteren: @pastortedwilson és a Facebookon: @Pastor Ted Wilson.

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan szentelhetek időt Krisztusnak, hogy felismerjem az Ő hangját és útmutatását életemben?
2. Inkább Dorkászra hasonlítasz az ó csendes szolgálatában, vagy Pálra, aki bátran hirdette az igazságot?
3. Van valaki a gyülekezetedben, akihez közelebb kerülsz, hogy támogasd és gondozd a Krisztussal való kapcsolatában?

Mi az, hogy tanítvány?

Márk evangéliuma feljegyi ezt a jól ismert, mégis egyedi történetet: „Amikor Bétsaidába érkezték, egy vakot vittek hozzá, és kérték, hogy érintse meg. Ő pedig a vakot kézen fogva kivezette a faluból, azután szemére köpve rátette kezét, és megkérdezte: »Látsz-e valamit?« Az felnézett, és így szólt: »Úgy látom az embereket, mintha fákat látnék, amint járkálnak.« Aztán Jézus ismét rátette a kezét a szemére, ő pedig körülnézett, és meggyógyult, tisztán látott mindent” (Mk 8:22–25).

Minden más gyógyítási történetben Jézus egyetlen érintéssel vagy egyetlen paranccsal gyógyít. Miért volt szükség két beavatkozásra, mielőtt ez az ember meggyógyult volna?

Nézzük meg a történetek sorrendjét Márk 8-ban. Ez előtt az esemény előtt Jézus csodálatos módon táplál négyezer embert, de a farizeusok még mindig jelt követelnek. Válaszképpen, Jézus óvja a tanítványokat a farizeusok kovászától, jelképesen a hitetlenségüktől (1–21. versek). Később, miután visszaadta a vak ember látását, Jézus feltette a tanítványoknak a hit végső kérdését: „Hát ti kinek mondotok engem?” (29. v.). Ezért ez a történet a hittel függ össze. Figyeljük meg, hogy a vakot mások hozták Jézushoz. Ezek az emberek hittek Jézusban, és nem a vak.

10 éves fiúként egy rövid időre megvakultam, mert a hegesztőt néztem – bár mondták nekem, hogy ne tegyem. Másnap felébredtem és nem láttam. Félelmetes volt. A családomra kellett hagyatkoznom az evésnél, mosakodásnál, öltözködésnél, akiknek vezetniük kellett engem. Bíznom kellett bennük, hogy ők legyenek a szemeim.

Hasonlóképpen fogta meg Jézus is a vak ember kezét, és vezette ki őt a városból. A vak elkezdett bízni Jézusban, hogy Ő legyen a szeme. Ahogy Jézus nyálat tett a szemére, megkérdezte: „látsz-e valamit?” Az ember azt válaszolta, hogy „úgy látom az embereket, mintha fákat látnék, amint járkálnak.” A Jézusba vetett hite növekedett. Végül Jézus kezével megérintette az ember szeméit, és ettől kezdve tisztán látott, hite Jézusban, mint személyben, gyógyítóban, aki meg tudja változtatni az életet, teljes lett. A bizalom növekedésének folyamatában Jézus vette ezt az embert, akinek kevés hite volt, vagy egyáltalán nem volt hite, és odáig vezette, hogy már tudott hinni és bízni, és így helyreállt az élete.

A TANÍTVÁNYSÁG ELSAJÁTÍTÁSA

Így dolgozik Jézus mindnyájunk életében. Tudja, hol tartunk a hit útján; még ha kevés is a hitünk, de ha akarjuk, Jézus elvezethet bennünket és olyan bizonyítékokat adhat, amelyek benne való hitet és bizalmat eredményeznek, hogy az életünk helyreálljon. Ezt jelenti Jézus tanítványának lenni. A „tanítvány-nak” fordított szó az Újszövetségben a *mathetes*, amely a görög „tanulás” szóból ered. Ezért Jézus tanítványa az az ember, aki megtanul hinni és bízni Mesterében, hogy életét helyre tudja állítani.

Ez volt az a folyamat, amin Jézus 12 különleges tanítványa keresztülment. Jézus kiválasztotta őket, hogy vele legyenek, és utána kiküldte őket (Mk 3:13–15). Mivel időt töltöttek Jézussal, megtanultak bízni benne. Látták, ahogyan méltósággal, együttérzéssel és igazsággal viszonyult másokhoz – a gyermekekhez, az idegenekhez, a leprásokhoz, az írástudókhoz, a nőkhöz, azokhoz, akik segítséget kerestek és azokhoz is, akik ártani akartak másoknak. Miután időt töltöttek Jézussal, kiküldettek, hogy azt tegyék, amit Jézus tett, és segítsenek, gyógyítva kapcsolatokat, betegségeket, fogyatékoságot és halált.

Tanítaniuk kellett a megbocsátást, az önfeláldozást és a szív belső átalakulását

„Tanítvány az a személy, aki mindenben egyre jobban hasonlít Jézusra”

a külső szabályok pusztá követése helyett. Jézushoz hasonlóan szolgáló szívvel kellett dolgozniuk és vezetniük, nem pedig önző érdekből. Az emberek belső értékeire és képességeire kellett összpontosítaniuk. Végül Jézus útmutatásának és mentorálásának köszönhetően ezek a tanítványok egy kivételével mindannyian egy sokasodó, tanítvánnyá tevő mozgalom vezetőivé váltak.

A SZEMÉLYES TANÍTVÁNYSÁG EGY FOLYAMAT

A tanítványság folyamata teljesen ugyanaz számunkra is ma. Amint tudatosan időt szentelünk a Jézussal való közösségre; tervezett szokásunkká tesszük az Ige olvasását és az arról való elmélkedést, beszélünk Istennel és hallgatjuk Őt, időt töltünk a természetben, pihenünk szombaton, hálás lelkületet ápolunk... megtanulunk gondolkodni, hinni és olyan dolgokat tenni, amelyek kialakítják bennünk a Jézusban való hitet. Amint a Jézussal való közösségünk növekszik és tudatosan bennünk, hogy Isten a szeretet, megtanuljuk szeretni Istent, másokat és önmagunkat

(Mk 12:30–33). Ahogy Ellen White írja: „Kiváltságotok, hogy amennyiben boldog kapcsolatot ápoltok Krisztussal, szüntelenül növekedjetez kegyelemben, ismeretben és Isten szeretetében” (*Isten csodálatos kegyelme*. Budapest, 200, Advent Kiadó, 292. o.).

Ahogy a 12 tanítvány esete is bizonyítja, a Jézussal töltött idő eredménye az lesz, hogy hasonlóvá leszünk hozzá. De még mielőtt Isten kegyelmének ez a munkája teljes lenne bennünk, mi is „kiküldetünk,” hogy Jézus jellemét tükrözzük, együttérzéssel, igazsággal és bátorsággal. Jézusért élünk az otthonunkban, az iskolában, a munkahelyen és a társadalomban, hogy változásokat indítsunk el ezeken a helyeken.

Jól szemlélteti ezt a folyamatot a következő történet Pápua Új-Guineából. Madang város gyülekezetének két presbitere aggodalommal figyelte, hogy a környéken egyre több a középkolai végzettségű, munkanélküli fiatal férfi, és körükben a bűnözés is növekszik. Eldöntötték, hogy hetente egyszer ételt adnak ezeknek a madangi csavargó fiataloknak. A gyülekezet nemcsak ételt adott nekik, hanem gondozta is őket. Egyszer megkérdezték a fiúkat, hogy csatlakoznának-e egy bibliaolvasó csoporthoz. Odaadták nekik Márk és Lukács evangéliumát, valamint az Apostolok cselekedeteit, hogy olvassák, néhány felfedező kérdéssel együtt. Idővel ezek a találkozások nagyobb együttérzésre és másféle látásmódra vezették a gyülekezet tagjait, kevesebb lett a bűnözés a városban, és néhányan ezek közül az utcagyerekek közül Jézus tanítványai lettek.

ÖSSZEFOGLALÁS

A Dél-csendes-óceáni Divízióknak van egy mondása: „Tanítvány az a személy, aki mindenben egyre jobban hasonlít Jézusra” (Ef 4:15-re alapozva). Elismerjük, hogy Krisztus tanítványai mind egy munkafolyamatban vannak, mert hozzá hasonlóvá lenni egy olyan cél, „amit nem lehet befejezni ebben az életben, hanem ami az eljövendő életben is folytatódik” (*Nevelés*. Budapest,

2015, Advent Kiadó, 16. o.). Egyeseknek állandó gondja van a türelemmel, a tizeddel, a nyelv bűnével, az egészséges életmóddal, viselkedéssel... Ezért nem kell ítélnünk egymást, hanem szeretnünk, bátorítanunk és építenünk kell egymást (1Thessz 5:11), hogy Jézusnak másokat tanítvánnyá tevő tanítványai legyünk. ☺

Glenn Townend a Hetednap Adventista Egyház Dél-csendes-óceáni Divíziójának elnöke (székhelye: **Sydney, Ausztrália**).

Megbeszélendő kérdések

1. Idézz fel egy olyan tapasztalatot az életedből, amely által Jézus segítette erősíteni a benne való bizalmadat és hitedet!
2. Milyen elméleti (személyes áhítattal kapcsolatos) szokások segítettek abban, hogy „Jézussal legyél?” Milyen elméleti szokásokkal van a legtöbb gondod, és miért?
3. Mi tetszik neked Jézus követségében? Honnan tudják meg mások, hogy te követed Jézust?
4. Miként tapasztalad meg, hogy „kiküldetésben” vagy otthon, az iskolában, a munkahelyeden, a társadalomban, hogy áldás legyél mások számára?

A Bibliából tudjuk, hogy a Krisztusban való növekedés kiemelkedően fontos. Mindez bibliaolvasás, ima, Isten imádata és dicsőítése, hívő társainkkal való közösség, a világ evangelizációs szolgálattal való elérése és Isten jelenlétének gyakorlása által történik meg..

A LEGGYAKORIBB ÍGÉRET

Végig az Ószövetségben és az Újszövetségben is Isten újra meg újra hangsúlyozza: „*Veled vagyok.*” Ez a leggyakoribb ígélet. Kezdetben Isten Ádámmal és Évával volt az Éden kertben (1Móz 2:4–3:24). Hetenkénti szombatot adott nekünk, mert egy egész napot kizárólag velünk akar tölteni (1Móz 2:1–3). Még a bűnbeesés után is arra utasította Izraelt, hogy építsenek szentélyt neki, hogy az jelképezze a velük való jelenlétét (2Móz 25:8).

Isten jelenléte leginkább abban nyilvánul meg, hogy Jézus velünk van. Még a neve, az Immánuel név is azt hirdeti, hogy velünk van az Isten (Mt 1:23; Ézs 7:14). Mielőtt felment volna a mennybe, Jézus megígérte, hogy mindig velünk lesz, a világ végezetéig (Mt 28:20). Nekünk adta a Szentlelket, hogy örökre velünk és bennünk maradhasson (Jn 14:16–17). A korszakok csúcspontja az, hogy örökké Jézussal lehetünk, amikor másodszor is visszajön (Jel 21:3).

Jézus tanítványaként növekedni

Tapasztaljuk meg az Ő jelenlétét!

Isten mindig velünk van. Talán nem érzékeljük a jelenlétét, de ettől még ugyanúgy igaz. „*Maga az Úr megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled. Ne félj hát, és ne rettegj!*” (5Móz 31:8). Ez Isten ígérete számunkra ma.

Mit jelent megtapasztalni azt, hogy „velünk az Isten?”

1. SZERETVE VAGYUNK

Egy nemrégiben Houstonból Chicagóba tartó járaton egy informatikai cég vezetője mellett ültem. Beutazta a világot és gyakran volt távol otthonától. Borzasztóan hiányzott neki a családja, és számukra külön fenntartott egy telefonszámot. A hívásait általában szűrték, de a családja bármikor felhívhatta, és tudták, hogy felveszi a telefont. „Nincs számomra kedvesebb hang, mint a feleségemé és gyermekeinké – mondta. – Mindent abbahagyok, hogy felvegyem a telefont és kapcsolatba lépjek velük.”

A beszélgetésünk emlékeztetett arra, hogy nekem is van egy közvetlen vonalam a mennyei Atyához. „*Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja!*” (Zsolt 145:18). Soha nem érzi, hogy megzavarom, amikor imában hozzá fordulok. Amikor beteg vagy csüggedt vagyok, lehajol hozzám, hogy megvizsgáljon, vagy másokat küld, hogy az Ő nevében vigasztaljanak. Amikor izgatott vagyok, elmondhatom neki. Privát összeköttetésem van Istennel.

Ellen White számára Isten szeretetének végső valósága az Ő

jelenléte velünk: „Mivel Jézus lejött a földre és köztünk élt, tudjuk, hogy Isten ismeri megpróbáltatásainkat, és együtt érez velünk fájdalmainkban. Ádám minden leszármazottja tudatában lehet annak, hogy Teremtőnk a bűnösök barátja. Minden kegyelmet hirdető tanítás, minden örömről szóló ígélet, minden szeretetből fakadó cselekedet, a Megváltó földi életének egész isteni vonzereje azt hirdeti, hogy »*velünk az Isten*« (Jézus élete. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 15. o.).

2. SOHA NEM VAGYUNK EGYEDÜL!

Isten jelenléte mindig olyan formában nyilvánul meg, amilyenre szükségünk van. Az árvának Ő az örökkévaló Atya (Ézs 9:6). Az újszülött számára Ő az együttérző Anya (Ézs 49:15). A magányosnak Ő a mindenható társ, aki mindig velünk van (Zsolt 68:6; 69:34). A betegeknek, az elhagyottaknak, azoknak, akik a halál árnyékának völgyén mennek át, ezt ígéri: „*Veled vagyok*” (Ézs 43:2).

Az egyik legmegragadóbb dolog Isten jelenlétében, a vele együtt járó öröm: „*teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon*” (Zsolt 16:11). Tudom, hogy bármit is tapasztalok, bárhol is vagyok, Isten mindig velem van, segít, hogy bizalommal és reménnyel nézzek szembe az élettel.

3. TEGYÜK ISTEN JELENLÉTÉT VALÓSÁGGÁ ÉLETÜNKBEN!

Isten folyamatosan arra törekszik, hogy kinyilatkoztassa magát nekünk életünk minden területén. Arra biztat, hogy teljes szívvel keressük Őt. Jer 29:12–14-ben azt is elmondja, hogyan: „*Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Megtáltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folya-
modtok hozzám. Megtáltok engem...*” Figyeljük meg, hogy két feltétel van: *hívni és keresni.*

4. HÍVJATOK ENGEM!

Eltávolodunk Istentől, amikor olyan dolgok vonják el a figyelmünket, mint a munkahelyi kötelezettségek és a rohanó életmód. A probléma nem nála van, hanem nálunk. Vallhatjuk, hogy Isten közel van hozzánk, ha nem élünk annak bizonyosságában. Beszéljetelek veled mindennap életedet dolgairól! Osszátok meg velem életedeteket! Engedjétek, hogy vezessen és megáldjon!

Egy néhány hete alvási problémáim voltak. Egy bosszantó helyzet játszódott le újra és újra az elmémbe. Nyugalanságomban felkeltem és próbáltam TV-t nézni, de folyamatosan egy szelíd hangot hallottam: „*Hívjál engem!*” Kinyitottam a Bibliámat ApCsel 2:25–26-nál: „*Láttam az Urat magam előtt mindenkor, mert jobbam felől van, hogy meg ne inogjak. Azért vidult fel a szívem, és ujjongott fel a nyelvem, még testem is reménységben fog nyugodni.*” Békesség és nyugalom töltötte el a lelkemet. Helyzetemet imában feltártam Isten előtt. Jelenléte örömet és reményt hozott nekem (ApCsel 2:28), és hamarosan elaludtam.

5. KERESSETEK ENGEM!

Szorgalmasan kell keresnünk Istent mindennap. Ha csak néhány hetente látnám a feleségemet, vagy csak néhány hetente akarnék vele időt tölteni, akkor nem sok maradna a házasságunkból. Tudomására hozom a feleségemnek, hogy gondolok rá. Tudatosan időt tervezek, hogy együtt legyünk. Annak ellenére, hogy már több mint 40 éve házasságban vagyunk, még mindig izgatottan várom, hogy veled legyek és többet tudjak meg róla. Így kell tudatosan keresnünk Istent is. Ha félretesszük a gondjainkat, és időt szánnak arra, hogy Istent keressük,

áldottak leszünk, ha megismerjük Őt. „*Feltámadásának ereje*” (Fil 3:10) átalakít bennünket.

Döntsd el, hogy mindennap keresni fogod Isten jelenlétét! Soha nincs távolabb tőled egy imádságnál! ☺

S. Joseph Kidder a pásztori teológia és a tanítványságtan professzora a Hetednap Adventista Teológiai Szemináriumban, **Berrien Springsben**, (Michigan állam, USA).

Megbeszélendő kérdések

1. Gondolj egy olyan esetre, amikor Isten jelenlétét meggyőzően érezted életedben!
2. Mit tehetsz azért, hogy szándékosan felismerd Isten jelenlétét a mindennapi életedben?
3. Térképezd fel életednek magasságait és mélypontjait! Hogyan tapasztaltad meg Isten jelenlétét mindegyikben?

Tanítvány- ként élni

Arra hívtunk, hogy Krisztus tanítványaiként éljünk otthon, a munkahelyen, az iskolában, a piacon és egyéb helyeken. Ő a világ világossága (Jn 1:4). Ha Ő benned él, nyilvánvaló lesz a környezetben élők számára. Istenismeretedet nem lehet elrejtteni. Nem lehet magánügy, amit csak te tudsz és Isten. Áldást kell, hogy jelentsen másoknak. „Mesterükhöz hasonlóan a tanítványoknak is a világ világosságává kell lenniük minden korszakban” (*Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 329. o.).

Valamikor régen részt vettem egy presbiter temetésén Kenyában. Felesége és tinédzser gyermekei úgy beszéltek az életéről, hogy az megérintett minden gyászolót. „Az esküvőkön megfogadta, hogy szeretni fog engem – mondta a feleség. – És igazán szeretett, egészen a haláláig.” Gyermekei megerősítették, hogy ez így volt. Keresztényként és gyülekezeti presbiterként valóban Isten szeretetét példázta házastársa és gyermekei számára. Ezt jelenti tanítványként élni.

A TANÍTVÁNYSÁG MEGHATÁROZÁSA

Általánosságban a tanítvány egy tanár személyes követője. A héberben a tanítvány az, aki aktívan utánozza mestere tanítását és életét; aki alkalmazza mindazt, amit megtanult. Krisztus követője számára a nagy kérdés: Mit tenne Jézus az én helyzetemben? Akkor ez az, amit nekem is tenni kell (Fil 3:10–11).

Mindig nagy kihívást jelent, hogy úgy éljek, mint akinek vallom magamat. A körülöttem élő embereknek megerősítésre van szükségük, hogy őszinte, hiteles vagy. A Biblia tele van olyan emberek példájával, akik Jézus igazi tanítványaiként éltek. Követték tanításait és életét.

Pál arra bátorítja a hívőket, hogy „*Legyetek a követőim, mint én is követője vagyok a Krisztusnak*” (1Kor 11:1). Józsué kijelentette az egész Izrael előtt: „*De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az*

Istenismereted nem lehet magánügy. Áldást kell, hogy jelentsen másoknak.

isteneket, akiket atyáitok szolgálták a folyamodon túl, akár az emóriai isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házám népe az Urat szolgáljuk!” (Józs 24:15).

EGY BIBLIAI IRÁNYELV

A Szentírás arra hívja a házastársakat, hogy igazi tanítványként éljenek otthonukban. „Férfiak! Úgy szeressétek feleségeketeket, ahogyan Krisztus is szeretette az egyházat, és önmagát adta érte... a férfiak is szeressék a feleségüket, mint a saját testüket. Aki szereti a feleségét, az önmagát szereti. Mert a maga testét soha senki nem gyűlölte, hanem táplálja és gondozza, ahogyan Krisztus is az egyházat, minthogy tagjai vagyunk testének” (Ef 5:25–30).

„Ugyanígy, ti asszonyok, engedelmessédjétek férjetekeknek, hogy ha közülük egyesek nem engedelmessédek az igének, feleségük magaviselete szavak nélkül is nyerve meg őket, felfigyelve istenfélő és tiszta életerekekre” (1Pt 3:1–2).

Ha szülő vagy, a tanítványságod megnyilvánul abban, ahogyan gyermekeidhez viszonyulsz: „Ti apák pedig ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyelemmel és intéssel” (Ef 6:4).

Ha gyermekként vagy tanítvány, engedelmeskedned kell szüleidnek: „Gyermekek! Engedelmeskedjétek születeknek az Úrban, mert ez a helyes. »Tiszteld apádat és anyádat«: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik, mégpedig ez: »hogy jó dologod legyen, és hosszú életű légy a földön«” (1–3. v.).

Pál azt tanácsolja a fiataloknak, hogy jellemükkel igazolják tanítványságukat: „senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban” (1Tim 4:12).

Péter apostol arra hívja a lelkészeket és a gyülekezetek vezetőit, hogy igazi tanítványként éljenek: „A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs... hogy legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkeskedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját” (1Pt 5:1–4).

EGY LÉTFONTOSÁGÚ SZÜKSÉGLET

Igazi tanítványként élni létszükséglet. Ezekben az utolsó időkben a gonosz és angyalai fáradhatatlanul azon dolgoznak, hogy a hívőket kényelmes langymelegségben tartsák. „Az pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek. Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárák lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenség, hálátlanság, szentségtelenek; szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók... Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől!” (1Tim 3:1–5).

Pálhoz hasonlóan, legforróbb vágyad az legyen, hogy megismerd Krisztust, és hasonlóvá válj hozzá: „hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlóvá lévén az ő halálához, hogy valamiképpen eljussak a halottak közül való feltámadásra. Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenesen a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért” (Fil 3:10–14). ☺

Joel Okindoh a Hetednap Adventista Egyház Kelet-közép-afrikai Divíziója elnökeinek asszisztense, a **kenyai Nairobi** közelében él.

Megbeszélendő kérdések

1. Mikor válik valaki Krisztus tanítványává?
2. Lehetséges-e az, hogy megoszd a világosságot a tőled távolabb élőkkel, miközben kudarcot vallasz abban, hogy hirdesd a közeledben élőknek?
3. Mi a Szentlélek szerepe a tanítványságban?

Szerda

Tanítvánnyá tevés

Egy komoly elhívás

A keresztényi élet egy gyakorlatra alapozott élet. Egy lelkész olyan szemléltetést alkalmazott, amit nagyon hasznosnak találtam. Képzeld el, hogy sokkal egészségesebb szeretnél lenni. Lehet, hogy szeretnél elkezdni edzeni, izmot építeni, vagy rugalmasabbá válni, ezért elmész a helyi edzőterembe, és bérletet vásárolsz. Minden héten elmész, és ők bevezetnek egy előadóterembe, ahol meghallgatsz egy előadást. Elmondják, milyen testhelyzetet kell felvenni a súlyemelésben, hogyan lehet a legjobb kardioedzést elérni, hogyan kell nyújtani a végén, hogyan növeljük a mozgástartományt. Minden héten elmész az edzőterembe, ahol ülsz és hallgatsz az előadást, majd hazamész, és soha nem hívnak be az edzőterembe.

Észlelni fogsz változást a testedben? Elkezded erősebbnek érezni magad? Nem, nem fogod. Csak akkor fogsz változást észlelni, amikor elkezded gyakorolni. Nem elég, ha csupán információkkal rendelkezünk az egészséggel kapcsolatosan, gyakorolnunk kell: be kell melegíteni az izmokat, nyújtani kell, játszani, futni, emelni – bármi legyen is az.

Az igazságot könnyű meglátni, de sokkal nehezebb a gyakorlatba átültetni. Jézus követése nem csupán hit kérdése, hanem a gyakorlaté is. A hittünk gyakorlása az, ami hitelveinket tettekre váltja.

Ha visszatekintesz az elmúlt egy évre vagy kettőre, milyennek találsz az életritmusedat? Hogyan gyakoroltad tudatosan a hitedet? Talán zsonglörködsz a gyerekeid távoktatásával, miközben teljes munkaidőben dolgozol. Talán elveszítetted valakit, aki közel állt hozzád. Talán jelentős bizonytalansággal vagy szorongással küzdöttél ebben az időszakban.

Elismerem mindazt, amin te és én, mi mindnyájan keresztülmennünk. Isten hűségesen hordozott bennünket, de úgy is nehéz volt. Talán abbahagytd néhány korábbi gyakorlatodat. Nem tudom, hogy mit éltél át, de egyet tudok: Isten találkozni akar veled ott, ahol most vagy.

Hiszem, hogy Isten arra hívott, hogy gyakoroljuk a tanítványságot, váltsuk tettekre hitünket. Arra hívtunk, hogy csatlakozzunk Istenhez a világ elérésében. Miközben arra összpontosítottunk, hogy hitünket átültessük a gyakorlatba, fontos megértenünk a tanítványság holisztikus (mindenre kiterjedő) jellegét.

A holisztikus tanítványság magában foglalja azt, hogy ismeretünk van (fej), hogy vagyunk (szív) és hogy teszünk dolgokat (kezek). Kivesszük részünket a növekedésben, aztán a tettek mezejére lépünk, megosztjuk azokat a tapasztalatainkat, amelyeket az Úrral szereztünk. Ezt jelenti tanítvánnyá tenni. Jel 12:11 azt mondja, hogy győztünk a „*Bárány vérével és bizonyágtételünk igéjével*”. A bizonyágtételünk igéje (beszéde) egy tanítvánnyá tevő tett. Annak a történetnek a megosztása, hogy hogyan munkálkodott Isten az életünkben.

MI A TANÍTVÁNYSÁG?

Ez a kifejezés egy kicsit nehéz, mert az emberek különböző módon értelmezik. Általában, amikor valaki ezt a szót hallja, hogy tanítványság, a két dolog közül az egyikre gondol: (1) saját utam, amint Jézust követem, vagy (2) a tetteim, amelyek másokat segítenek növekedni a Jézussal járt újtukon. A tanítványság, ahogy arról a Biblia beszél, mindkét elemet magában foglalja: azt, hogy tanítvány vagyok, és azt is, hogy másokat tanítvánnyá teszek. Jézus azt mondta, hogy „*kövessetek engem, és én emberhalázzokká teszlek titeket*” (Mt 4:19).

A tanítványság a Krisztusban való növekedés élethosszig tartó folyamata. A tanítványság egyik oldala az, ahogyan Isten a mi életünket használja ahhoz, hogy tanítványokat neveljen.

Tanítványnak lenni annyit tesz, mint tanulási pozícióban (testhelyzetben) élni. A növekedés pedig a közösség összefüggésében történik. Ahogy Jim Moon, a Tennessee Collegdale gyülekezet istentiszteletért felelős lelkésze mondja: „az Istennel való élő közösséget és a világba való kiküldetést a másokkal való közösségben kell megélni.”

MIÉRT BESZÉLÜNK A TANÍTVÁNYSÁGRÓL?

Lelkem mélyén hiszem, hogy az egyház teszi láthatóvá a láthatatlan Istent; hogy Isten népe mutatja meg, milyen a szeretet, mert Isten megtestesül abban, amit teszünk és ahogyan tesszük. Ellen White kihangsúlyozza Isten különleges munkáját az egyházon keresztül:

„Bármily gyönyörűnek és fogyatkozásokkal terhesnek látszik, a gyülekezet az egyetlen, amit Isten bizonyos értelemben a legmagasabb rendű figyelemben részesít... Ez az ő kegyelmének színtere, amelyben gyönyörködik, hogy kinyilatkoztatja szíveket átformáló hatalmát” (Az apostolok története. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 8. o.). Gondoljunk csak bele: Isten az Ő kegyelmét, szeretetét és átformáló erejét rajtad és rajtam keresztül mutatja be a világnak. Tetteid és tetteim számítanak!

Számomra nagyon fontos a tanítványság, mert a tér, amit Istennel elfoglalom, a közösség, amit Isten táplál az életemben, és a cél, amit Isten adott nekem azzal, hogy csatlakozom Jézus missziójához, életmentő számomra. Egy tanítványtárs vagyok, aki veletek együtt halad az úton, és osztozom veletek a fájdalmas és reményteljes dolgokban, ahol az élet és a szolgálát történik.

Abban az áldásban van részem, hogy az Azure Hills gyülekezetet vezető lelkésze lehetek. A régióban, ahol lakom, 4 millió ember él, akikért imádkozunk, hogy közelebbi kapcsolatba kerüljenek Jézus megmentő szeretetével.

„Tanítványokként arra hívtunk el, hogy teret adjunk az átalakulásnak, annak a munkának, amelyet a Szentlélek visz véghez életünkben.”

Néhány csodálatos lelkésszel és helyi vezetővel szolgálók, akikkel összefogtunk az Istentől kapott misszióban és küldetésben. Mint tanítványok arra hívtunk, hogy megváltozunk, átalakuljunk a Szentlélek hatalma által.

Kezdd saját magaddal! Nem ajánlhatod fel másoknak azt, amit te nem tapasztaltál meg. Ahogy Ellen White találóan megfogalmazza: „A lelkész [vagy a tanítvány] nem adhatja másoknak azt, amivel ő nem rendelkezik... Sokan tudnak tanbeli kérdésekről beszélni, de tudatlanok abban, amit Krisztus akar megtanítani. Az ilyen emberek nem lehetnek áldás a szószéken és az otthonokban sem” (*Review and Herald*. 1890. szeptember 2.).

Mire van szükséged ahhoz, hogy lehorgonyozz, és Jézus tanítványa maradj? Enélkül nem leszel hatékony a tanítvánnyá tevésben.

KOMOLY ELHÍVÁS

Az elmúlt 12 évben egy tananyagot használtam, amelyet én írtam, címe: *Komoly elhívás, hogy tanítványként élj és növekedj* (AdventSource, 2020). Minden évben volt 12-16 emberem, akikkel végigutaztuk a KOMOLY ELHÍVÁS folyamatot. Ezek az inetergenerációs csoportok minden korosztályt felöleltek a tanítvánnyá levésben és a tanítvánnyá tevésben. Az Istennel való kapcsolatnak fenntartott területen Ő figyelemre méltó módon hatott és munkálkodott. Ez nem egy bizonyítvány valaminek az elvégzéséről, amit kiteszel a falra, és ezzel mindent elvégeztél. Tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni egy élethosszig tartó utazás.

A KOMOLY ELHÍVÁS [Deep calling] egy 12 hetes tanítványsági tanterv, amelyet közösségekben való megvalósításra terveztek. Arra épül, hogyan fedezzük fel és valósítsuk meg Isten nyolc hívását: áhítat, ima, pihenés, közösség, gyógyítás, biznyságtetés, szolgálat és áldás. A tanítványi lét nem választható el a tanítvánnyá tevéstől. Ha az imaéletem elmélyül, azt meg fogják tapasztalni a körülöttem élők abban, ahogy biznyságot teszek.

A nyolc elhívásban bemutatott gyakorlatok eszközt biztosítanak a lelki fejlődéshez. A Jézus iránti növekvő szeretet által, amelyet a Szentírásra fordított idő, az imádság, a szolgálat és az áldás katalizál, az átalakulás folyamatos. A KOMOLY ELHÍVÁS program a következőkből áll: tanulási idő, lelki társak, kiscsoportok, közösségépítés, kétkézi segítségnyújtás, lelki gyakorlatok – mindezek azzal a céllal, hogy teret adjunk Istennek, hogy munkálkodhasson a résztvevők életében.

HIT A TETTEK MEZEJÉN

Az egyik gyülekezetem presbitere életének legnagyobb részében adventista volt. Miközben elvégezte a KOMOLY ELHÍVÁS tanítványsági programot, azt érezte, az Úr új területre hívja őt. Az imában és áhítatban töltött idő által Isten elvezette őt, hogy tanítvánnyá tevő legyen.

Mindig barátságos ember volt, ezért megismerkedett a környezetében élőkkel és segített nekik, amiben tudott. Amint egyre több időt töltött a környezetében élőkkel, egyre mélyebben kezdte megismerni szükségleteiket, egyszer csak azon kapta magát, hogy felajánlja nekik a Biblia tanulmányozását. A biznyságtévése, a velük mondott imák oda vezettek, hogy hetente időt töltsöttek együtt, és olvasták a Bibliát.

Nagy örömmre ott állhattam velük a vízben, amikor megkeresztelte a szomszédait, azt a házaspárt, akiket Isten által vezetett hitre, hogy együtt tanulmányozták a Bibliát. Ezt mondta: „Még álmomban sem tudtam elképzelni, hogy Isten ezt teheti általam!” Isten ezt a házaspárt a hit családjába

vezette és a közösség gazdagította életüket. A csodálatos mindebben az, hogy ez a házaspár másokat is elért, és behozták barátaikat a közösségbe.

Egy ember átlagosan 27 350 napot él. A kérdés az, hogy mit kezdünk ezekkel a napokkal? Csatlakozunk a legnagyobb kalandhoz, amit csak el tudunk képzelni, hogy közösségre lépünk Krisztussal és tanítvánnyá teszünk embereket? Égető szükségünk van arra, hogy teret engedjünk hitünk gyakorlatba való átültetésének. Meg vagyok róla győződve, hogy amikor ezt tesszük, meg fogjuk tapasztalni Isten átalakító munkáját.

Tartson meg benneteket a szeretet, miközben megtapasztaljátok Isten átalakító munkáját az életetekben! Ismerjétek meg annak örömét, hogy csatlakoztok Istenhez a missziójában, hogy Jézus szeretetét megosszátok a világgal! ☺

Tara VinCross a kaliforniai **Grand Terrace**-ban található Azure Hills gyülekezet vezető lelkésze, ahol férjével és két gyermekével él. Ő a szerzője a *Deep Calling* [Komoly hívás] tanítványsági sorozatnak és egy gyermekkönyvnek, melynek címe: *Isten szeret engem és minden érzésemet*.

Megbeszélendő kérdések

1. Milyen módon befolyásolta Jézus szeretetének személyes megtapasztalása azt, ahogyan a tanítvánnyá tevő küldetésre tekintesz?
2. Mik azok a dolgok, amelyek a leginkább meglevenítenek téged?
3. Kik azok az emberek, akikért a legnagyobb felelősséget érzed?

A **2023/24**-es tanévben is vár az

Adventista Teológiai Főiskola

Szeretettel várjuk minden kedves fiatal, középkorú, sőt idősebb embertársainkat is, akik kiválóan felkészült, keresztény szellemiségű tanároktól szeretnék felsőfokú ismereteket szerezni a Bibliáról, s nem utolsósorban annak roppant gazdag és szerteágazó háttéréről.

KÉPZÉSEINK

ALAPKÉPZÉS

- Teológia alapszak (nappali tagozat)
- Teológia alapszak (levelező tagozat)

MESTERKÉPZÉS

- Teológia mesterszak (nappali tagozat)

VÁLASZTHATÓ MESTERSZAKOS SPECIALIZÁCIÓK

- Adventista tanulmányok
- Keresztény művelődéstörténet
- Biblikum
- Mentálhigiéné
- Keresztény szemléletű szociális munka

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSEK

- Hitoktató
- Bibliai gazdálkodás
- Bibliai vezetéstudomány
- Családi életre nevelés
- Életmód tanácsadó teológus
- Részismereti képzések
- Szabadon választható kurzusok

**TOVÁBBI
INFORMÁCIÓ**

Honlap
www.atf.hu

E-mail
atf@adventista.hu

Telefon
Rektori és Tanulmányi Hivatal
(28) 547-295

„Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömben elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet” (Mt 13:44).

EMBERI ÉRVELÉSEK

Csodálatos dolog Krisztus tanítványának lenni, de nincs ingyen. Egyesek megkérdezik: Miért kell Jézus követésének bármibe is kerülni? Pontosan mit is kell fizetnünk azért, hogy az Ő követői legyünk? Nem elég gazdag Isten, hogy gondoskodjon rólunk, és hogy megengedje, hogy ingyen kövessük Őt? Minden az Ő tulajdona (Zsolt 50:10); ezért megérthetné a helyzetünket és elfogadhatna úgy, ahogy vagyunk. Mások meg azt mondják: „én fizetek, te pedig gondoskodj rólam!” Ebben az esetben Isten engedelmeskedne nekik, mert ők diktálják a szabályokat.

Bármilyen érveid legyenek is Jézus követésének árával kapcsolatosan, egy biztos, hogy neki nincs szüksége a pénzedre. Jézus azt akarja, hogy „saját vérével megtisztson és kimondhatatlan szeretetével megváltson. És az emberek mégis nehéznek tartják, hogy mindent feladjanak” (*Jézushoz vezető út*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 35–36. o.).

JÉZUS TANÍTÁSAI

Jézus földi szolgálatát az jellemezte, hogy az evangéliummal megérintette az emberek szívét, és megváltoztatta őket Isten országának normái szerint. A példázatok célja az volt, hogy a mennyei valóságot földi nyelven tárják fel, hogy még a hétköznapi emberek is megragadhassanak valamit az örök értékekből. Így Jézus szemléltető tanításaiban kifejtette, hogy ha követni akarod Őt, és a tanítványa akarsz lenni, meg kell fizetned az árát.

Csütörtök

A tanítványság ára

Máté evangéliuma 13. fejezetének hét példázata közül kettő kifejezetten beszél a tanítványság áráról. Az elrejtett kincs példázatában (44. v.) és a drágagyöngy példázatában (45–46. v.) Jézus bemutatta a mennyek országának értékét, amely elérhető mindenki számára, aki arra vágyik. Amikor valami értékes dologra találunk, mindent eladunk, amink van, és semmit sem sajnálunk, csakhogy a miénk legyen. Amikor felfedezzük, hogy Isten mindennél jobban szeret bennünket, és hogy az örök élet, amelyet Ő ad, a miénk lehet, mindenről lemondunk, hogy megkapjuk ezt az életet.

BIBLIAI PÉLDÁK

A 12 tanítvány elhagyta megélhetését és családját azért, hogy a Mestert kövessék. Péter érdeklődésére egy ilyen nagy áldozathozatal hasznáról Jézus ezt válaszolta: „És mindenki, aki elhagyta házáat vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevemért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet” (Mt 19:29). Noha az ár nagy, Krisztus nem azt várja el, hogy megvesd családtagjaidat, bár lehet, hogy ellentétbe fogsz kerülni velük. A hangsúly itt a sorrenden van. A tanítványainak jobban kell szeretniük Őt, mint a

Azzal, hogy megtalálsz az elrejtett kincset vagy a drágagyöngyöt, megtalálsz azt, amire bensődben a legjobban vágysz: a megújult szívet, amely hűséges Istenhez.

rokonokat, tulajdont, vállalkozást vagy bármi más. Semmi sem árnyékolhatja be az Isten iránti szeretetünket.

Péter döntése, hogy az Urat követi és másokat is erre bátorít, nem csupán az Isten iránti szeretetéről és odaszánásáról tanúskodik (Jn 21:17), hanem a Krisztusért vállalt áldozatkészségéről is (ApCsel 5:40–41; 12:4), amely fejjel lefele való keresztre feszítésében csúcsonyosodott ki. Sok szép pillanata volt az életben, mint például felesége teljes támogatása (1Kor 9:5), annak megtapasztalása, hogy sokan Istenhez fordultak (ApCsel 2:38, 41) és az örök élet ígérete (1Pt 1:3–9).

A samáriai asszony a kútnál meghozott döntéséért, hogy követi Jézust, azzal fizetett, hogy életének sötét oldala nyilvánosságra került (Jn 4). Az, hogy öt férje volt és most egy másik férfival élt, elég indok volt arra, hogy elkerülje a találkozást más asszonyokkal, akik vízért jöttek a kútra. Ez lehetett az oka annak, hogy a nap legforróbb óráiban jött vizet meríteni. Jézus számára azonban ez egy lehetőség volt, hogy találkozzon vele és életét jóra változtassa. Miután a Megváltóval beszélt, az asszony, aki eddig bujkált honfitársai elől, most hozzájuk futott, és ezt mondta: „Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem” (29. v.).

A Krisztussal való találkozás örök igazságot nyilatkoztatott ki egy éhező lélek számára és új megjelenést és arckifejezést kölcsönzött neki (lásd: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 150. o.). Az asszony sosem bánta meg azt az árat, amit bűnös életének feladásával fizetett. Jézus újjászületett követőjévé és misszionáriusává vált. Ennek az asszonynak a megtérése ajtót nyitott Krisztus számára, hogy a samaritánusoknak szolgálhasson (39–42. v.). Az igazi tanítványság sokba kerül, mert elítéli a bűnt, és hasznos, mert megigazítja a bűnöst.

Lukács hasonló történetet jegyez fel Zákeus megtéréséről (Lk 19). Mindenki gyűlölte ezt a fővámszedőt, aki becsapta az embereket és saját honfitársai kárán gazdagodott meg. Mivel hallott Jézusról és csodatevő hatalmáról, Zákeus elment meghallgatni Őt. Jézus szeretete meggyőzte, ahogyan elrejtőzködve ült a fügefán. Erőt vett rajta saját méltatlanságának érzete.

A Szentlélek megérintette a lelkét és arra készítette, hogy abbahagyja becstelenségeit. Miközben ez a tapasztalat Zákeusnak földi vagyonába került, örömmel nyitotta meg szívét Krisztus szeretete előtt. Őszinte bűnbánata életének teljes átalakulásához vezetett. Elveszítette földi értékeit, de békét, családot és örök életet nyert (9. v.). Ellen White azt mondja, hogy „Akkor jön el a lélek üdvössége, amikor

elfogadja Krisztust személyes Megváltójának” (*Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 467. o.). Van valami más, ami értékesebb lenne ennél?

KÖVETKEZTETÉS

Azzal, hogy megtalálsz az elrejtett kincset vagy a drágagyöngyöt, megtalálsz azt, amire bensődben a legjobban vágysz: a megújult szívet, amely hűséges Istenhez. Ezért Salomon arra emlékeztet, hogy „Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!” (Péld 4:23). A tanítványság ára teljesen ésszerű, ha a beteljesedett életre gondolunk itt, a Krisztusért való szenvedéssel együtt (Fil 1:29), és az örök életre általa odaát. Nincs ennél jobb üzlet. Válaszd azt, hogy árat fizetsz! Válaszd Istent! ☺

Anna Galeniece a kápláni tanulmányok docense az Andrews Egyetemen, **Berrien Springsben (Michigan állam, USA)**. Emellett a főiskola kápláni tanulmányi központ igazgatójaként is tevékenykedik.

Megbeszélendő kérdések

1. Mi a legnagyobb kincsed?
2. Mi az, ami még mindig közéd és Isten közé áll?
3. Hogyan engedheted meg a Szentléleknek, hogy átforgassa életedet?
4. Mi számodra a tanítványság ára?

A tanítvány- ság öröme

Péter, a szókimondó, magabiztos tanítvány volt az, aki az egész Szentírás talán egyik legjobb kérdését tette fel. A Péter kérdését megelőző versekben Jézus egy gazdag fiatalember kérdésére válaszolt, aki ezt kérdezte: „Mester, mi jót tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” (Mt 19:16).

Miután Jézus felsorolt néhányat a parancsolatok közül, hogy a fiatal előljáró elgondolkodjon rajtuk, egy mélyebb lelki gyengeséget fedezett fel: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; aztán jöjj, és kövess engem” (21. v.). Aztán a 22. vers megörökíti az egyik legszomorúbb sírfeliratot, amit valaha is írtak egy halva született tanítványról: „Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.”

Ellen White megrendítő kommentárt írt erről a sorsdöntő válaszról. Érdemes figyelmesen elolvasni: „Ha megismerte volna a felajánlott ajándék értékét, gyorsan felsorakozott volna Krisztus követői közé. A zsidók tekintélyes tanácsának tagja volt, és Sátán kecsegtető jövőbeli kilátásokkal kísértette. Kívánta a mennyei kincset, de a gazdagsága által nyújtott ideiglenes előnyöket is. Sajnálta, hogy ez a feltétel egyáltalán létezik. Örök életre vágyott, de nem volt hajlandó ezért áldozatot hozni. Az örök élet ára túl nagynek tűnt, szomorúan távozott, »mert nagy vagyona volt« (Jézus élete. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 438. o.).

Ahogy az elszomorodott ifjú odébb állt, Jézus a tanítványaihoz fordult, és olyan dolgot mondott, ami még most is, két évezred távlatából is sokkol bennünket: „Bizony, mondom néktek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába. Sőt azt is mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdag-

nak az Isten országába bejutni” (23–24. v.). „Akkor ki üdvözülhet?” – kérdezték a tanítványok? (25. v.). És ekkor volt az, hogy az elvörösödött arcú Péter bátorkodott megkérdezni: „Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged, mi lesz hát a jutalmunk?” (27. v.).

MI EBBEN AZ ÜZENET SZÁMUNKRA?

Hibázthatjuk Pétert egy ilyen kérdés feltevéséért? Jézus gyakran beszélt a tanítványság áráról, ahogyan Mt 16:24-ben is tette, amikor kijelentette: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem.” Ismerjük a tanítványság árát, de megéri? A válasz határozott IGEN. Itt van öt olyan értékes örömforrás, amelyben azok részesednek, akik hajlandóak belevetni magukat a Jézussal való tanítványságba. „A tanítványság annak a folyamata, hogy hasonlóná válunk Jézushoz a vele töltött idő által” (Életre váltott hit. Budapest, 2021, Advent Kiadó, 17. o.).

„Ismerjük a tanítványság árát, de megéri?”

A CÉLTUDATOS ÉLET ÖRÖME

Mt 16:25-ben Jézus merész jövődölést mond minden tanítványról, aki úgy dönt, hogy követi Őt: „Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja.” Van szomorúbb dolog az életben, mint az, hogy soha nem találd meg életed értelmét, amiért teremtettél? Jézus itt azt ígéri, hogy mindazok, akik neki adják életüket, megtalálják azt az életet, amely nekik lett tervezve, aminek egy része az, hogy „emberhalászok” legyünk (Mt 4:19). A céltudatos élet, örömteli élet.

A FELTÉTEL NÉLKÜLI ELFOGADÁS ÖRÖME

Az egyik dolog, amit a legjobban szeretek a szüleimben, hogy hajlandók elfogadni és szeretni engem, még

akkor is, ha csalódást okozok nekik. Bármilyen nagyszerűek is, az ő elfogadásuk nem mérhető össze a Jézuséval. Jézus kijelenti: „Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el” (Jn 6:37). Érezted-e már a „gyere ahogy vagy” jézusi, feltétel nélküli elfogadást? A Jézussal való tanítványság megváltoztat téged, de csak azután, hogy Ő feltétel nélkül elfogad.

A JÉZUSSAL ÉS ISTENNEL VALÓ BARÁTSÁG ÖRÖME

A Jézussal való barátság által barátságra lépünk a világmindenség Istenével, és ez a barátság előnyökkel jár: „Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainknak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek” (Jn 15:15). A világmindenség minden bölcsessége és hatalma rendelkezésére áll minden tanítványnak, aki barátságra lép vele. Ez az az öröm, amely békeséget hoz sok gondterhelt tanítványnak.

A GYÓGYÍTÓ NYUGALOM ÉS HELYREÁLLÍTÁS ÖRÖME

A járványok és veszélyek világában, ez az öröm önmagában megéri a Jézussal való járás árát. Erre bátorít bennünket: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” (Mt 11:28). Jézus felajánlja nekünk az Ő akaratának igáját a bűn lesújtó és megnyomorító igája helyett. Ezt ígéri: „megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű” (28–29. v.).

Erről a gyönyörű ígéretről Ellen White a következőt mondja: „Az Úr sohasem becsüli föl tévesen örökségét. Megméri az embert, akin munkálkodik. Amikor alávetik magukat igájának, amikor földadják a küzdelmet, mely semmiben sem vált javukra, sem Isten ügye számára, akkor békét és nyugalmat találnak. Amikor megértik gyöngeségüket, hiányosságait, akkor örömmel fogják teljesíteni Isten akaratát” (*Review and Herald*. 1900. okt. 23.).

AZ ÖRÖK ÉLET ÖRÖME, ÉS AMI MÉG ENNÉL IS TÖBB

Jézus válaszolt Péter kérdésére, és az Ő válasza mindannyiunk legnagyobb örömét jelenti. Hadd biztosítsalak róla, mondta Jézus: „akik követtek engem, a megújult világban, amikor az Emberfia beül dicsőségének királyi székébe, ti is tizenkét királyi székbe ültök, és ítéletet tartotok Izráel tizenkét törzse felett. És mindenki, aki elhagyta házáat vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevéért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet” (Mt 19:28–29). Nemsokára, egy napon, minden igaz tanítvány örökké uralkodni fog vele, aki az Ő képére és hasonlatosságára formált bennünket. Ez egy kimondhatatlan és dicsőséges öröm (1Pt 1:8). ☺

Dwain N. Esmond felszentelt lelkész, író és szerkesztő. Jelenleg a White hagyaték (Ellen G. White Estate, Inc.) társigazgatója/szerkesztője, ahol a White hagyatékkal kapcsolatos tartalmak előkészítésében és közzétételében segít.

Megbeszélendő kérdések

1. Miben tudsz azonosulni a gazdag ifjúval?
2. Hoztál-e már áldozatot Jézusért, és tapasztaltál már áldást ennek eredményeként?
3. Gondoltál már úgy az önmegtagadásra, mint örömteli élményre?

Az igazi tanítványság bizonyítéka

ELLEN G. WHITE

Abban dicsőítették meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtetek” – mondta Jézus (Jn 15:8). Isten általunk akarja kinyilvánítani saját lényének szentségét, a jóakaratot és irgalmasságot. Az Üdvözítő mégsem azt parancsolja nekünk, tanítványainak, hogy a gyümölcsstermésért munkálkodjunk. Jézus csak azt mondja nekünk, hogy maradjunk Őbenne. „Ha én bennem maradtok – mondja –, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok és meglesz az néktek” (Jn 15:7). Isten szava az, amely által Krisztus az Őt követőkben marad.

Ez ugyanaz az életadó, az élethez szükséges egyesülés, kapcsolat, amit Jézus testének az evésével és vérének az ivásával is jelképezett. Krisztus szavai: lélek és élet. Ha befogadjuk Krisztus szavait, akkor a Szólótó életét fogadjuk be. Mi nemcsak kenyérről élünk, „hanem minden igével (szóval), amely Istennek szájából származik” (Mt 4:4). Krisztus élete bennünk is ugyanazt a gyümölcsstermést hozza, ami Őbenne látható volt. Krisztusban élve, Krisztushoz tartozva, Krisztus által támogatva, táplálékunkat Krisztustól szerezve, Krisztus életéhez hasonló gyümölcsöket terem a mi életünk is.

Tanítványaival való utolsó találkozása alkalmával Krisztus azt a nagy kívánságát fejezte ki, hogy úgy szeressék egymást, ahogy ő szerette őket. Krisztus újra és újra erről beszélt tanítványainak. „Ez az én parancsolatom – mondotta ismételtelen –, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettem titeket” (Jn 15:12). Mikor egyedül volt tanítványaival a felház helyiségében, ez volt a legelső rendelkezése: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettem titeket, úgy szeressétek ti is egymást” (Jn 13:34).

A tanítványok számára új volt ez a parancsolat; mert nem úgy szerették egymást, ahogy Krisztus szerette őket. Krisztus látta, felismerte, hogy új eszméknek és ösztönzéseknek kellene őriznie, irányítania őket; hogy új alapelvek szerint kellene élniük. Igen, mert az Ő élete és halála útján a szeretet új fogalmát kellett megismerniük. Jézusnak az a parancsa, hogy szeressék egymást, új értelmet,

új jelentést kapott önfeláldozásának fényében. A kegyelem egész működése a szeretet, az önmegtagadás és az önfeláldozás folyamatos szolgálata. Krisztus földi tartózkodásának minden egyes órája alatt Isten szeretete áramlott belőle feltartóztatlanul. Mindazok, akiket a Szentlélek már átítatott, úgy szeretnek, mint ahogy Krisztus szeretett. Az az alapelv, amely Krisztus munkálkodását és szeretetét meghatározta, fogja őket is munkájukban irányítani, és szeretetre ösztönözni egymással való minden ténykedésükben és egymás iránt tanúsított magatartásukban.

A SZERETET A BIZONYÍTÉK

Ez a szeretet a nyilvánvaló bizonyítéka tanítványságunknak. „Erről ismer meg mindenki – mondta Jézus –, ha egymást szeretni fogjátok” (Jn 13:35). Mikor az embereket nem a kényszer, vagy az önérdék köti egymáshoz, hanem a szeretet, akkor életükben egy olyan befolyás érvényesülése mutatkozik meg, amely felette áll minden emberi befolyásnak. Ahol ez az egység megvan, az annak a bizonyítéka, hogy ott Isten képmása helyre lett állítva az emberben, és szívükben új életelvek gyökereztek meg. Ez azután abban

„Amikor az embereket... a szeretet köti egymáshoz, akkor életükben egy olyan befolyás érvényesülése mutatkozik meg, amely felette áll minden emberi befolyásnak.”

is megmutatkozik, hogy az isteni természet ellenáll a gonosz levegőbeli hatalmasságoknak, és hogy Isten kegyelme legyőzi az ember szívében lakozó önzést.

Ez a szeretet, mikor nyilvánvalóvá lesz az egyházban, biztosan felgerjeszti Sátán haragját. Krisztus nem valami könnyű életutat jelölt ki tanítványai számára. „Ha gyűlöl titeket a világ – mondta Jézus –, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt tinálatoknál. Ha a világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; de mivelhogy nem vagytok a világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ. Emlékeztetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek. Nem nagyobb a szolgálja az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartottátok, a tiéteket is megtartják majd. De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerték azt, aki küldött engem” (Jn 15:18–21). Nehéz akadályokkal szemben kell továbbvinni és továbbadni az evangéliumot, ellenállás, veszedelem,

veszteség és szenvedés közepette. Azok azonban, akik ezt a munkát, szolgálatot végzik, Mesterük nyomdokaiban járnak.

ERŐ SÁTÁN LEGYŐZÉSÉHEZ

A világ Megváltójaként Krisztus állandóan látszólagos kudarcral találta szembe magát. Ő, aki az irgalmasság követe volt világunk számára, látszólag csak keveset tudott elvégezni abból a szolgálatból, amelyet szeretett volna elvégezni szíve szerint; vagyis abból, hogy embereket emeljen ki és fel ebből a világból, és mentse meg őket. A sátáni erők állandóan azon munkálkodtak, hogy elállják az útját. Krisztust azonban ezek az akadályok nem bátoralták el. Ésaías prófétával kijelenti: „Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet; de az Úrnál van ítéletem, és jutalmam Istennél. [...] hogy Izrael hozzá gyűjtessek; hiszen tisztelt vagyok az Úr szemeiben és erősségem az én Istenem!” (Ésa 49:4–5).

Krisztus az, akinek Isten ezt az ígéretet adta: „Így szól az Úr, Izrael megváltója, Szentje, a megvetett lelkűhöz, a nép undorához, a zsarnokok szolgájához [...] Így szól az Úr [...] megtartlak és nép szövetségévé teszek, hogy megépítsd a földet, és kioszd az elpusztult örökségeket. Így szólván a foglyoknak: Jöjjetek ki! és azoknak, akik a sötétben ülnek: Lépjetek elő! [...] Nem éheznek, nem szomjúhoznak, nem bántja őket délibáb és a nap; mert aki rajtok könyörült, vezeti őket, és őket vizek forrásához viszi” (Ésa 49:7–10).

Jézus Istennek eme ígéretében bízott, és nem adott Sátánnak semmi esélyt arra, hogy eredményt érjen el. Mikor Krisztusnak megaláztatása végső lépéseit kellett megtennie, és a legmélyebb szomorúság zárta körül a lelkét, akkor ezt mondta tanítványainak: „Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme; és énbenem nincsen semmije” (Jn 14:30). „E világnak fejedelme megítéltetett” (Jn 16:21). „Most van e világ kárhozzátása, most vettetik ki a világ fejedelme” (Jn 12:31).

Krisztus profetikusságával szemével nyomon követte azokat a jeleneteket, amelyek az utolsó nagy küzdelemben játszódnak le. Tudta, hogy amikor majd így kiált fel: „Elvégeztetett!” (Jn 19:30), akkor az egész menny diadalmasan ujjongani fog. Fülei már felfogták a távoli zenét, a győzelem kiáltásait, amelyek felhangzottak a mennyi udvarokban. Tudta, hogy Sátán birodalmának sorsa eldőlt, és Krisztus nevét hirdeti majd az egész világegyetem.

Krisztus örvendezett azon, hogy többet tudott tenni követőikért, mint amennyit azok kérhettek, vagy elgondolhattak. Bizonyossággal beszélt, hiszen tudta azt, hogy még a világ megteremtése előtt Isten örök érvényű határozatot hozott. Ismerte az igazságot, mert felfegyverkezett a Szentlélek mindenhatóságával, és tudta, hogy győzni fog a gonosszal vívott harcában, hogy a vérfoltos zászló diadalmasan fog majd lengeni követői felett. Krisztus tudta, hogy benne bízó tanítványainak az élete épp olyan lesz, mint az Ő élete; meg nem szűnő győzelmek sorozata, amelyek, bár nem látszanak győzelmeknek a földön, de győzelemnek ismernek majd el a mennyben, az örökkévalóságban.

AZ ÖVÉHEZ HASONLÓ HIT

„Azért beszéltem ezeket néktek – mondta –, hogy békességetek legyen énbenem. E világon nyomorúságtok léssen; de bízzatok: én meggyőztem a világot” (Jn 16:33). Krisztus nem szenvedett kudarcot, nem vesztette el a bátorságát, és követőinek ugyanazt a minden nehézséget elhordozó hitet kell megmutatniuk a világnak. Úgy kell élniük, ahogy Jézus élt, és úgy kell munkálkodniuk, ahogy Jézus munkálkodott, mert mint nagy Munkavezetőjüktől és Tanácsadójüktől, Tőle függenek. Bátorságnak, energiának és állhatatosságnak kell a birtokukban lennie. Ámbár látszólagos akadályok állnak majd útjukban, az Ő kegyelmével tovább kell menniük.

A nehézségekről való panaszkodás helyett Uruk arra szólítja fel őket, hogy győzzék le a nehézségeket. Nem kell semmitől kétségbeesniük, mindig reménykedniük kell. Páratlan szeretetének az aranyláncával Krisztus Isten trónjához láncolta őket. Krisztus azt akarja, hogy a világmindenségben létező legmagasabb befolyás, amely a legnagyobb hatalom forrásából áramlik, az Őt követőké legyen.

Követőinek olyan hatalommal kell bírniuk, amely ellenáll az ördögnek; olyan hatalommal, amelyen sem a föld, sem a halál, sem a pokol nem tud erőt venni; hatalommal, amely képessé teszi őket arra, hogy mindezeket diadalmaskodjanak, mint ahogy Krisztus is diadalmaskodott.

Krisztus azt akarja, hogy a menny rendje, a kormányzás mennyei terve, a menny isteni összhangja az Ő egyházában ábrázolódjék ki a földön. Így dicsőül meg az Ő népében. Követőin keresztül az Igazságosság Napja ragyog majd, el nem homályosuló fénnel a világra. Krisztus sok képességet és áldást adott egyházának, hogy az Ő dicsőségét tökéletesebben sugározzák vissza a világban.

Képességekkel és áldásokkal ajándékozta meg népét, hogy megmutassák kegyelmének gazdagságát, és mintegy tükörképei lehessenek az Ő tökéletességének. A Krisztus igazságosságával felruházott egyház Krisztus tárháza, amelyben irgalmasságának, kegyelmének és szeretetének a gazdagsága kell, hogy láthatóvá legyen teljes és végső bemutatásában, megnyilatkozásában. Krisztus úgy tekint népére, mikor az tisztán és tökéletesen áll előtte, mint megaláztatása drága jutalmára, és mint dicsősége koronájára. Krisztus az a nagy középpont, ahonnan minden dicsőség kisugárzik.

Az Üdvözítő szilárd és reményteltjes szavakkal fejezi be tanítványainak adott tanításait és utasításait. Azután lelke terhet tanítványaiért elmondott

imádságban önti ki. Szemeit az égre emelve így imádkozott: „*Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged: Amiként te hatalmat adtál neki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, amit neki adtál. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust*” (Jn 17:1–3). ©

A felolvasás kivonat a *Jézus élete* című könyv 584–588. oldalairól (Budapest, 2010, Advent Kiadó).

A hetednap Adventisták hisznek abban, hogy **Ellen G. White** (1827–1915) több mint 70 éves nyilvános szolgálata során gyakorolta a prófétálás bibliai ajándékát.

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan képviseljük Jézus jellemét a világ előtt?
2. Beszéljétek meg az „úgy élni, ahogyan Ő élt, úgy dolgozni, ahogyan Ő dolgozott” gondolatot. Hogyan befolyásolta Krisztus célja azt, ahogyan élt és dolgozott?
3. Milyen fegyvereket használhatunk a csüggedés és a félelem ellen, amikor kísértéssel szembesülünk?

IMPRESSZUM

Kiadja:

a

Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniója

2119 Pécel, Ráday u. 12.;

Tel.: (+36-28) 547-360;

Fax: (+36-28) 452-229

Felelős kiadó:

Ócsai Tamás
unióelnök

A mű eredeti címe:

Growing Disciples

Eredeti kiadás:

General Conference
of Seventh-day Adventists, 2022
(*Adventist World, Week of Prayer*)

Fordította:

Hegyes-Horváth Csilla

Korrektúra, nyomdai előkészítés:

Kiss Virág

Nyomdai munkák:

Print 2000 Nyomda Kft.

6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.

Felelős vezető:

Kovács András

Elindult a **2022 EVANGÉLIUMI ŐSZ**
 missziós időszak, mennyiségi kedvezményekkel
 - néhány könyv a kínálatból!

„hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15)

